

Arrest

nr. 123 842 van 13 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 13 februari 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 18 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tibetaanse afkomst en bent u geboren in de Volksrepubliek China (VCR), meer bepaald in het district Ngaba in de provincie Sichuan. U verklaarde in 2009 illegaal te zijn gevlucht naar India. U reisde illegaal naar Nepal van waaruit u via de Reception Centra naar Dharamsala, India reisde. In India studeerde u van 19 mei 2009 tot 15 december 2012 in de

Sherab Gatsel Lobling school (SOGA school). Nadien woonde u in Dharamsala samen met een vriend. Uw neef vertelde u dat het beter was om naar België te gaan omdat vluchtelingen daar rechten hebben. Daarom besloot u India te verlaten. Op 12 februari 2013 reisde u vanuit India met drie verschillende vluchten naar een onbekend land. De smokkelaar had voor u een IC (Identity Certificate, yellow book) geregeld. Vervolgens werd u met een auto naar België gebracht. Op 13 februari 2013 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Chinese identiteitskaart, een laissez-passer, uw diploma, uw green book, een kopie van uw Special Entry Permit (SEP), een attest van de SOGA school, een kopie van uw schoolkaart, een attest van het reception centre in Dharamsala en foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofde ten aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China in 2009 heeft u tot 2013 in India verbleven. U studeerde er tot 15 december 2012 aan de Sherab Gatsel Lobling school. Nadien woonde u samen met een vriend in Dharamsala.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfsituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

U verklaarde dat u nooit in het bezit bent geweest van een dergelijke RC en bijgevolg geen verblijfsrecht genoot in India. Deze verklaringen zijn echter niet geloofwaardig omdat u gedurende drie jaar en half scholing hebt gelopen in de SOGA school. De administratie van deze school zorgt ervoor dat elke leerling de nodige documenten bekomt. Bovendien kunt u enkel een kopie neerleggen van uw SEP. Uit informatie blijkt dat deze SEP dient te worden afgegeven bij aanvraag van een RC. Aldus bestaat het vermoeden dat u uw originele SEP hebt afgegeven bij de aanvraag van een RC. Voorts blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier dat u in het bezit was van een IC. Deze worden uitgereikt op basis van een RC.

Het CGVS wijst er in dit verband nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door u afgelegde reisroute. Bij het ontbreken van deze elementen zonder aannemelijke verklaring, schendt u niet alleen de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, maar tracht u de Commissaris-generaal te misleiden over uw verblijfsrechtelijke status in India alvorens uw komst naar België.

Daar uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen in het bezit van een RC bij terugkeer hun verblijfsrecht opnieuw kunnen opeisen; dat uit dezelfde informatie blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Tibetanen in India niet over een RC beschikken; en gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het feit dat u nooit in het bezit bent geweest van een RC, kan het CGVS redelijkerwijs vermoeden dat u wel degelijk over een RC beschikt en derhalve verblijfsrecht had in India.

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelt het CGVS het volgende vast. Ten eerste kunnen de redenen die u aanhaalde niet overtuigen. U verklaarde dat u India hebt verlaten omdat uw neef u zei dat het beter was om naar een ander land te gaan (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Een concrete reden hiervoor gaf u niet aan. Dit kan niet als een reden worden gezien die zou vallen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Ook uw verklaring dat u niet goed kan horen is vreemd aan de Vluchtelingenconventie. Verder haalde u geen andere redenen aan waarom u India hebt verlaten. Ten tweede werd u gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar India. U stelde dat u wel kan terugkeren naar India maar dat het heel moeilijk voor u zou zijn omdat u alles zelf moet doen. Zo zou u voor een inkomen zelf moeten werken maar dit zou niet gaan ten gevolge van uw hardhorigheid (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Dergelijke argumentatie kan niet volstaan, waarbij nog kan worden opgemerkt dat u uw beweerde hardhorigheid niet staft met enig document. Ten slotte merkt het CGVS hier nog op dat u in Frankrijk geen asiel aanvraag (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Nochtans kan redelijkerwijze worden verwacht dat men asiel aanvraagt zo snel dat kan indien men werkelijk op zoek zou zijn naar een vorm van internationale bescherming. Ook dat doet vermoeden dat u India niet verliet omwille van redenen zoals die zijn voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedepoteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellow book genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

Op heden beschikt een heel grote groep van Tibetanen in India over een dergelijk internationaal reisdocument, waarin een Nori-stempel werd aangebracht wat hen toelaat op legale wijze te reizen. Zij kunnen probleemloos terugreizen naar India en hun verblijfsrecht opnieuw opnemen. Sinds 2007 werden al meer dan 30.000 nieuwe IC's uitgereikt en gemiddeld worden 5000 IC's per jaar afgeleverd. In het licht van bovenstaande vaststellingen zijn uw verklaringen met betrekking tot de omstandigheden van uw reis en de door u aangebrachte reisdocumenten dan ook niet aannemelijk en tracht u de asielinstanties te verhinderen een reëel zich te krijgen op uw werkelijke situatie. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Volgens uw verklaringen zou u nooit in het bezit zijn geweest van een IC (zie gehoorverslag CGVS p. 6). U zou bij aankomst in de luchthaven in India van de smokkelaar een IC hebben gekregen maar u weet niet of dit uw eigen IC betrof of niet (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Hieraan kan geen enkel geloof worden gehecht. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat u al sinds 9 februari 2012 in het bezit was van een eigen IC. Na aankomst in Europa zou u de IC hebben moeten teruggeven aan de smokkelaar (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Deze verklaring kan echter geenszins overtuigen. Immers legde u dermate valse verklaringen af waardoor uw algehele geloofwaardigheid danig wordt ondermijnd en waardoor het vermoeden bestaat dat u wél nog in het bezit bent van uw IC. **Ten eerste** legde u geen enkel document neer ter staving van deze beweerde reis. U zou uw IC hebben afgegeven maar daarnaast legde u geen andere stukken voor ter staving van die reis, zoals instapkaart, tickets of bagagestickers. **Ten tweede** merkt het CGVS op dat het weinig geloofwaardig overkomt dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar moeite deed om het document terug te vragen of een volledige kopie te vragen. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het

is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. **Ten derde** is het heel bevreemdend dat u in België, na aankomst, ook niet de moeite nam om de Indische ambassade te contacteren teneinde het verlies van uw IC te melden en eventueel een duplicaat of een nieuwe IC te bekomen, zoals staat vermeld in de IC zelf.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt/ kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, zijnde uw Chinese identiteitskaart, een laissez-passer, uw diploma, uw green book, een kopie van uw Special Entry Permit (SEP), een attest van de SOGA school, een kopie van uw schoolkaart, een attest van het reception centre in Dharamsala en foto's, merkt het CGVS op dat deze geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Ze kunnen hooguit als een begin van bewijs inzake uw identiteit gelden, hetgeen het CGVS hier ook niet betwist.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar China doch wel kan worden teruggedleid naar Indië."

1.3. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende stukken: "Tibet Justice Center, *Tibet's Stateless Nationals II: Tibetan Refugees in India*, 05/09/2011; Adrian Schuster, Schweizerische Flüchtlingshilfe, *China/Indien : Situation tibetischer Flüchtlinge in Indien*, 09/09/2013; Rapport van de Zwitserse Bundesamt für Migration (BFM), *Focus: The Tibetan Community in India*, 30/06/2013; Claudia Artilles, Tibetan Refugees' Rights and Services in India, Universiteit van Denver, 19 juli 2010; Commentaar van UNHCR van 29/01/2013 nav de voorstellen van wetswijzigingen van de Wet van 15/12/1980; Zaak Y.D. tegen Zwitserland van 30/03/2013, met nr 23273 en zaak D.C. tegen Zwitserland van 22/01/2013 met nr. 7267/13".

Ter terechtzitting legt verzoekende partij een stuk van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster haalt in een eerste en enig middel de schending aan van "1/ de artikelen 48/3, 48/4 en artikel 48/5 § 4 Vw; 2/ artikel. 1A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 goedgekeurd bij wet van 26/06/1953 (B.S. 4/10/1953; hierna de Conventie van Genève); 3/ artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de Status van de vluchtelingen dd. 31/01/1967, goedgekeurd bij Wet van 27/02/1967 (B.S. 3 mei 1969)".

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Verzoekende partij vraagt ter terechtzitting de zaak uit te stellen omwille van het laattijdig en onleesbaar karakter van de laatste update van de COI van 11 maart 2014 toegevoegd aan de aanvullende nota van de verwerende partij van 13 maart 2014. Aangezien de verwerende partij deze bijkomende COI niet tijdig heeft overgemaakt, noch -zoals ter terechtzitting kan blijken- in een vorm die na het doorfaxen aan de verzoekende partij nog leesbaar is, wordt de update van de COI Focus "*China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 11 maart 2014 uit de debatten geweerd.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.4. Verzoekster is op 27 oktober 1983 geboren te Gomo, Ngawa (Sichuan) in de VRC. Verzoekster legt haar originele (niet-vertaalde) *shenfenzheng* neer, haar originele Chinese *laissez-passer* en haar origineel Chinees diploma. Er zijn geen indicaties dat verzoekster ondertussen de Chinese nationaliteit zou hebben verloren. Aldus kon de commissaris-generaal terecht concluderen dat verzoekster de Chinese nationaliteit heeft.

Verzoekster legt haar onvertaald origineel *Green Book* voor en een origineel attest van het *Reception Centre Dharamsala*, waarin vermeld staat dat verzoekster een Tibetaanse vluchteling is van Ngapa, Domey region of Tibet. Aldus kan blijken dat verzoeker door de Tibetaanse regering in ballingschap als Tibetaan wordt beschouwd.

2.5. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift brengt informatie aan waaruit kan aangenomen worden dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China *prima facie* in aanmerking komen voor internationale bescherming. Immers uit de informatie die werd aangebracht kan blijken dat in het bijzonder voor Tibetaanse nonnen en monniken de mensenrechtensituatie in Tibet kan verontrusten, doch geenszins wordt aangetoond dat elke Tibetaan louter omwille van zijn Tibetaanse etnie en Boeddhistische geloof vervolgd wordt of zal worden door de Chinese autoriteiten. Ook uit verzoeksters verklaringen kan dit niet blijken nu ze louter omwille van economische redenen naar India is vertrokken. Verzoekster is *in casu* naar India gegaan omdat ze hoorde dat er voor haar in India betere professionele kansen waren ("*ze hebben daar grotere hospitalen*", gehoor p. 4). Verder wenste ze de Dalai Lama te bezoeken en wilde ze haar kennis over Tibetaanse medicijnen verbeteren. Hieruit kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden afgeleid. Gevraagd naar haar vrees om terug naar China te gaan verklaarde verzoekster enkel "*ik heb geen plaats om terug te gaan*" omdat "*ik heb geen andere familieleden in Tibet*" (gehoor p. 7). Verzoekster heeft echter wel nog familie in China, met name haar ouders en vier broers en zussen met wie ze in contact staat ("*Ja, ik bel ze*" CGVS-gehoor p. 3).

2.6. Verzoekster is niet vertrokken uit China omwille van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Verzoekster toont dan ook niet aan waarom ze niet kan terugkeren naar China. Immers verzoekster wijst enkel op persoonlijke omkadering en niet op administratieve of juridische hindernissen, laat staan vervolging. Dit klemt te meer nu verzoekster in het bezit was van de nodige identiteitsdocumenten in China waar ze de middelbare school heeft beëindigd en werkte als traditionele dokter. Verzoekster legt haar Chinese identiteitskaart neer. Ze toont aan dat ze zowel van China naar India via Nepal alle nodige administratieve stappen heeft gevolgd (zie Special Entry Permit voor India en haar verblijfsdocumenten voor India). Ook is verzoekster legaal naar Europa gekomen met een Indiase Identity Certificate (IC) voorzien van een geldig visum.

2.7. Verzoeksters verweer is volledig gericht tegen haar verblijfsstatus in en terugkeermogelijkheden naar India. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat verzoekster ook op dit punt niet weet te overtuigen. Immers voor zover ze niet naar China wil terugkeren om economische redenen, heeft verzoekster een legaal verblijf in India en kan ze ook naar dit land terugkeren.

2.8. De "*COI Focus*" "*CHINA INDIA*" "*De Tibetaanse gemeenschap in India*", van 29 januari 2014, stelt dat dankzij verscheidene regularisatiecampagnes er uiteindelijk nog weinig Tibetanen overgebleven zijn die niet over een *Registration Certificate (RC)* beschikken en "*In de praktijk zal momenteel dus geen enkele Tibetaan, die zich aan de RC-regels houdt, het risico lopen dat zijn verblijfsrecht geweigerd wordt*". Uit deze landeninformatie bij het administratief dossier blijkt tevens dat de Indiase overheid hiertoe nauw samenwerkte met de Tibetaanse overheid in ballingschap (CTA) en daarbij herhaaldelijke

inspanningen leverde om ook de Tibetanen in afgelegen dorpen te bereiken via lokale kranten en publicaties. Ook al beslist elk land soeverein over zijn migratie en wijst verzoekster er terecht op dat dit beleid niet in de wet verankerd is, dan werd in India het beleid vastgelegd in officiële en voor heel India geldende en concreet opgevolgde instructies (*Information Pertaining Tibetan Nationals*).

2.9. Verzoekende partij kan aldus niet ernstig beweren dat het verblijf van de Tibetaanse gemeenschap in India slechts tijdelijk is. Uit de vaststelling dat *Registration Certificates* een beperkte geldigheidsduur hebben en op de vervaldatum moeten verlengd worden, kan niet besloten worden dat het verblijfsrecht van de Tibetanen onzeker is. Het is belangrijk vast te stellen dat zowel de Indiase autoriteiten als de vertegenwoordiging van de Dalai Lama zelf onafhankelijk van elkaar bevestigen dat de algemene instructies (*Information Pertaining Tibetan Nationals*) correct worden toegepast en dat de Tibetanen ze effectief opvolgen en dat de vernieuwing van de RC's van de "*long term staying Tibetans*" in de praktijk "gemakkelijk" verloopt. Ook de *New Tibetan Arrivals* die met een SEP-pilgrimage of een SEP-education in India zijn binnengekomen, krijgen volgens zowel de SP (Politie) van Kangra als de Tibetaanse overheid, na de beëindiging van de studies of de pelgrimstocht doorgaans ook zonder enig probleem een "*Long Term Stay RC*". Dit blijkt ook uit verzoeksters verklaringen nu ze als nieuwkomer gemakkelijk aan documenten raakte. Verzoeksters bewering dat ze niet goed weet of ze een RC had, terwijl ze met een IC naar Europa kwam, wat impliceert dat ze een RC had nu dit document vereist is bij de aanvraag van een IC, is geenszins ernstig en ondergraaft fundamenteel haar wil tot medewerking. Immers zoals verwerende partij terecht stelt, blijkt uit de stukken in het administratieve dossier dat verzoekster in India over een RC beschikte met nummer LTC/SEP/412/09/TIB/Dsala. Verzoeksters beweringen op het punt van haar RC zijn manifest gelogen.

Ook uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat bij de Tibetaanse overheid geen gevallen bekend zijn waar een RC-verlenging tegenwoordig nog geweigerd werd. Verzoekster blijft aldus bij louter theoretische beweringen dat Tibetanen geen recht kunnen claimen op een verlenging van een RC – zelfs indien deze niet nauwgezet worden verlengd op de vervaldatum – of dat het verblijf slechts tijdelijk wordt toegekend.

2.10. Integendeel ook indien sommige Tibetanen in gebreke blijven hun RC tijdig te verlengen of onvoldoende aandacht hebben voor deze administratieve verplichting of mogelijk na officiële waarschuwingen boetes opgelegd krijgen, dan nog kunnen ze rekenen op de CTA die bijstand verleent bij registraties of bij de verlenging van de RC. "*Aanbevelingsbrieven en praktische bijstand (vb. in geval van leeftijd of taalproblemen) zijn gratis. In de gevallen waar ernstigere problemen zich voordoen start de CTA steevast onderhandelingen op een hoger niveau op. Volgens de Kalon van het Department of Security wordt hierbij in 95 % van de gevallen een oplossing bereikt*" (zie COI focus van 29 januari 2014). Er kan aldus duidelijk blijken dat er in de praktijk geen arbitraire of onterechte weigeringen vastgesteld zijn. De door verzoekster aangebrachte informatie vermag niet de vaststelling te wijzigen dat Tibetanen in India een legaal, continu en onbeperkt verlengbaar verblijf hebben, hetgeen *in casu* ook blijkt uit verzoeksters ongemoeid verblijf in India. Immers zoals verzoekster zelf stelt, heeft de Dalai Lama zich met de Tibetaanse overheid en honderdduizenden volgers al meer dan 65 jaar geleden gevestigd in India. Verzoekster toont evenmin aan waarom er thans na meer dan 65 jaar veranderingen te verwachten zijn in het Indiase beleid ten opzichte van de Tibetanen. In tegendeel er kan vastgesteld worden dat de RC steeds gemakkelijker wordt uitgereikt en niet langer aan voorwaarden (werk, pelgrimstocht, studies) is gebonden.

2.11. Verzoeksters argument over economische moeilijkheden in India omwille van een illegaal verblijf kan niet overtuigen nu verzoekster wel over de nodige verblijfsdocumenten beschikte en zelfs een IC heeft verkregen. Verzoekster geeft toe dat de Tibetaanse gemeenschap in India het meestal beter doet dan de Indiërs en dit tot vooroordelen leidt. Verzoekster kan bezwaarlijk menen dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus enkel omdat de Indiërs vooroordelen hebben, wat niet is aangetoond noch geconcretiseerd. Integendeel, verzoekster is om economische redenen naar India getrokken en heeft er met de steun van de CTA bijna onmiddellijk kunnen studeren en zich vestigen. Verzoekster toont geenszins aan in India vervolgd te zijn of er een reëel risico op ernstige schade te lopen.

2.12. Ten slotte en ook al is het aan verzoekende partij om aan te tonen dat zij niet naar India kan terugkeren, kan uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie "*COI Focus*" "*CHINA INDIA*" "*De Tibetaanse gemeenschap in India*", van 29 januari 2014, blijken dat "*Tibetanen die met hun IC naar India willen terugreizen moeten hiervoor op voorhand de toelating hebben van de Indiase*

autoriteiten. Voor deze toelating moeten ze een zogenoemde *No Objection to Return to India (NORI)* stempel in hun IC laten plaatsen. De IC en de NORI stempel worden doorgaans tegelijk aangevraagd. De IC kost 350 INR en de NORI stempel kost 50 INR (...) Wie naar India wil terugreizen met zijn IC moet bij de Indiase diplomatieke post van zijn verblijfplaats een re-entry visa bekomen. De diplomatieke posten worden, volgens de bevoegde Indiase autoriteiten, in principe niet geacht om re-entry visa te plaatsen in IC's zonder NORI stempel". Derhalve kan worden vastgesteld dat Tibetanen die in het bezit zijn van hun IC met NORI-stempel op eenvoudige wijze naar India terug kunnen reizen. Tevens blijkt dat "Voor Tibetanen in het buitenland van wie de IC verloren, gestolen of beschadigd is, staat een richtlijn vermeld op pagina 36 van de IC. Zij moeten dit onmiddellijk laten weten aan de dichtstbijzijnde (Indiase) diplomatieke missiepost. Aansluitend staat op dezelfde plaats in de IC's ook vermeld dat een duplicaat uitgereikt kan worden "na uitgebreide onderzoeksdaden". Dat de Indiase autoriteiten via hun ambassades effectief duplicaten van IC's uitreiken, wordt alvast bevestigd op website van de Indiase ambassade in Rome. Het duplicaat kost er 15 euro". In zoverre verzoekende partij volhoudt dat ze haar IC heeft verloren, kan met de hulp van de *Central Tibetan Administration*, een duplicaat van een IC worden aangevraagd, desgevallend voorafgegaan door een onderzoek.

2.13. Verzoekster beschikte over een Identity Card (Yellow Book) en is legaal naar Europa gekomen met een visum voor Frankrijk. In het kader van haar aanvraag tot het bekomen van een visum bij de Franse ambassade legde verzoekster een 'AFFIDAVIT', d.d. 10 december 2012 neer waarin zij verklaarde dat zij houder is van een 'Registration Certificate' n° LTC/SEP/412/09/TIB/Dsala (zie stukken in het administratieve dossier) en werd haar een visum uitgereikt in haar IC (met n° YOO92577). Het is dan ook niet ernstig louter te beweren dat verzoekster hiervan niet op de hoogte is. Dergelijke beweringen zijn manifest bedrieglijk nu verzoekster zelf stappen diende te zetten om haar reis naar Europa te bekostigen en administratief te organiseren en zij onder meer een affidavit diende op te stellen, foto's te maken en een bewijs van terugkeer moest voorleggen. Aldus wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoekster haar IC niet in haar bezit had bij haar binnenkomst in Frankrijk, temeer verzoekster evenmin een poging gedaan heeft om desgevallend hier in België een duplicaat IC te bekomen bij de Indiase ambassade noch andere pogingen heeft gedaan om haar IC terug te krijgen met de hulp van de Tibetaanse overheid in India of in België. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk om administratieve redenen niet te kunnen terugkeren naar India.

2.14. Ten slotte verklaarde "de Kalon van Security dat wie naar Dharamsala terugkeert na een lange periode in het buitenland opnieuw een *recommandation letter* van de CTA moet neerleggen om zijn RC terug te krijgen van de SP (Police). Hij meldde in dit verband wel geen problemen. Deze verplichting is intussen trouwens ook gepubliceerd op de website van de Bureau of Immigration en geldt dus voor héél India" (zie informatie administratief dossier). Verzoekster brengt geen andersluidende informatie aan die vermag deze conclusie te wijzigen.

2.15. Verzoekster gaat vervolgens verder met veronderstellingen gesteund op bedrieglijke beweringen, met name dat ze geen Indiase documenten heeft, dat ze niet terug kan naar India en indien ze toch naar India wordt uitgewezen ze dan het voorwerp zou uitmaken van deportatie naar China. Er kan enkel herhaald worden dat verzoekster documenten heeft voorgelegd aan de Franse ambassade voorzien van verklaringen op eer (affidavit) en de ambassade vaststelde dat deze documenten geldig waren en ook ondersteund werden met bijgevoegde geldige verblijfsdocumenten in India. Voorts kan ook worden herhaald dat verzoekster geen vervolging vreest in China en ze dit land enkel om economische redenen heeft verlaten. Verzoekster heeft ook geenszins beweerd dat ze vreesde voor vervolging indien ze terug zou keren naar China. Haar aaneengerijgde theoretische veronderstellingen zijn dan ook flagrant in strijd met haar eerdere verklaringen.

2.16. De overige argumenten en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.19. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK